

GALATZÓ

PREMSA
CADA

Revista cultural de Puigpunyent i Galilea

Revista mensual - Novembre 1991 - Any V - Núm. 61

TEMPS DE MATANCES

Pàg.- 6

RESULTATS REFERÈNDUM MUNICIPAL

Número d'electors:	801
Número d'electors que han votat:	358
Número de vots vàlids:	352
Número de vots nuls:	2
Número de vots en blanc:	4

Solar de D. Francesc.	224
Solar de l'Ajuntament.	101
Solar de l'Església.	16
Solar del Sr. Moyá.	9
Solar del Sr. Ripoll.	2

El poble, en referèndum, va escollir el solar de D. Francesc per ubicar la futura Residència. Pàg 4 i 5.

GALATZÓ

Publicació Mensual
Dipòsit legal: PM 431/86
La Vila, n° 25
07194 PUIGPUNYENT

Edita: GRUP S'ARBRE

Director:
Antoni Betti

CONSELL DE REDACCIÓ:

Joan Martorell
Pere Barceló
Biel Frau
Bartomeu Moragues
Xisca Ramon

EQUIP DE COL·LABORADORS:

Magdalena Balaguer
Ernest Fuster
Antoni Garau
Xavier Barceló
Antoni Ramon
Margalida Barceló
Biel Pérez
Onofre Martorell
Catalina Pont
Maria Morey
Conxa González
Sebastià Tarrasa

Secció Esportiva:
Bartomeu Morey

ADMINISTRACIÓ:

Antoni Betti

VENDA D'EXEMPLARS:

Ses Cotxeries

Exemplar: 150 pts.
Subscripcions: 125 pts.

IMPRIMEIX

Taller Gràfic Eugeni.
C/. Reis Catòlics, 70. Palma

Dels articles publicats en
aquesta revista, sols en són
responsables els seus autors.

Editorial

LA CONSULTA POPULAR

El tema de la futura Residència de la Tercera Edat ha tingut un protagonisme destacat en la història recent dels pobles de Puigpunyent i Galilea. Sens dubte, no és casualitat que aquest protagonisme hagi coincidit amb la celebració d'unes eleccions municipals. De fet, és de domini públic que el tema ha estat utilitzat amb clares finalitats electoralistes. Si a n'això hi afegim algun episodi d'ignorància de les prerrogatives de la Institució Municipal, no és gens estrany que la qüestió hagi assolit uns nivells considerables de crispació i d'insolidaritat. Unes característiques que només es poden valorar negativament i que mai haurien de substituir la serenitat i el seny a l'hora de reflexionar i decidir sobre qüestions que ens afecten a tots.

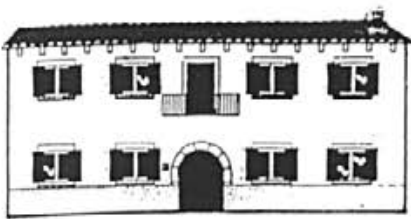
També s'ha de destacar la generositat de la nostra gent per la seva contribució en favor d'aquesta iniciativa. Ho demostra el fet de que han estat abundants les ofertes de solars on ubicar la futura residència: una de l'Ajuntament, tres de particulars i una de l'Església de Mallorca.

Amb el referèndum de dia 9 de novembre el poble ha escollit, per ampla majoria, el solar de Ses Barreres. La neutralitat de la tardana informació institucional de l'Ajuntament s'interpreta com un intent d'aportar tranquil·litat en el moment de prendre aquesta decisió, de manera que cada persona pogués elegir quin era el solar més convenient seguint exclusivament els seus propis criteris, lliure de coaccions estranyes, oblidant disputes passades i tenint en compte únicament les condicions de l'oferta. No sabem si s'haurà aconseguit aquest ideal.

En qualsevol cas, tots hi hem sortit guanyant amb aquest referèndum, de manera que no hi ha hagut ni vencedors ni vençuts, ja que a hores d'ara sabem, sense cap mena de dubte, quina és la millor ubicació per a la residència: és la que ha triat el poble. De cap manera s'han de sentir decebuts els donants dels solars que no han resultat elegits, perquè queda en la nostra història el testimoni d'una generositat que els honra.

El Referèndum haurà de servir per tancar una etapa de divisió i obrir-ne una de col·laboració. Ara podem confiar en que els esforços de tots (persones i institucions) se sumin per fer realitat el projecte. I també, pel que fa al model de residència i al seu funcionament, que no hi hagi impositcions personals ni sectàries, sinó que sigui el poble qui decideixi el tipus de llar que vol tenir.

En definitiva, aquesta consulta popular considerem que ha obert el camí del consens cap a una solució satisfactòria per al tema de la residència i, per tant, només es pot valorar positivament.

CASA DE LA VILA

* PLE ORDINARI DE DIA 13 DE NOVEMBRE

Dia 13 de novembre es celebrà el ple a l'Ajuntament. Allà s'aprovaren les següents propostes:

- **ADHESIÓ A LA PLATAFORMA CÍVICA D'AUTOGOVERN (PCA):** El grup Independent presentà la proposta d'adherir-se a la PCA en conseqüència amb la declaració de principis expressada en l'anterior ple. El PSOE votà en contra, i el PP, ademés de fer el mateix, llegí un comunicat en castellà de "PP de Balears" que reclama més atenció per part de Madrid, però sense entrar en polèmiques de cap tipus tan en contra del centralisme de Madrid com del de Ciutat. La proposta fou aprovada pel vot de qualitat del Batle en produir-se un empat per l'absència d'una regidora del grup Independent.

Un detall de les obres: Peces rompudes pagades a preu de noves

- **COL·LOCACIÓ D'UNA REIXETA AL RECINTE ESCOLAR:** Per suggerència del Consell Escolar i amb intenció de no crear molèsties als veïns, es proposà col·locar una reixeta al recinte escolar. Fou aprovada per unanimitat.

- **ESTUDI D'AMPLIACIÓ DEL CEMENTIRI:** Aprovat per unanimitat.

- **PETITES OBRES D'ACONDICIONAMENT DEL POLIESPORTIU**

- **SOL·LICITUD D'INCLoure DINS ELS PRESSUPOSTOS CULTURALS DE L'AJUNTAMENT:**

L'emissora de ràdio: pres: 434.000 + 193.000 (radiant) + IVA Cortina insonoritzadora: 108.000.

Aquesta proposta fou acceptada pels grup Independent i el PSOE, però rebutjada pel PP per considerar que la ràdio podia convertir-se en el mateix que nosaltres, és a dir portaveus de ja sabem qui. Ell va dir que tothom ho sabia, i nosaltres hi estam d'acord, doncs tothom sap que som els portaveus del poble, i es el lloc on s'hi reflecteixen totes les opinions. Si és això el que vol evitar el PP, tornam als temps franquistes.

* Videoteca

* Cadires

Les dues següents acceptades per unanimitat.

- **ACONDICIONAMENT DE L'EDIFICI MUNICIPAL SITUAT AL CARRER DE LA VILA PER A PODER IMPARTIR CLASSES DE CUINA.**

- **SEMBRA D'ARBRES PELS CARRERS.** Proposta efectuada pel PSOE.

- **DEMANDA DE PRESSUPOST AL CONSELL PER INICIAR LES OBRES DE LA PRIMERA FASE DE L'ENLLAÇ TRÀVESSIA-CTRA. D'ESPORLES:**

Aquesta és una obra molt costosa (23.000.000) que s'ha de dur per parts. La dificultat ràdica a la seva longitud (255 m) i probablement també en la duració de les obres.

REFORMA DE LA PLAÇA DE LA VILA

En acabar el ple demanàrem el Batle quines eren les reformes que es duïen a terme a la Plaça de la Vila, i aquesta fou la seva contesta:

- S'allargarà l'acera fins els 8 metres.

- Es col·locarà un rellotge davora el pou Nou.

- S'acondicionarà el jardí.

- Instal·lació de sistema de reg.

- Construcció de 5 escalons per accedir a la Casa de Cultura.

- Col·locació d'enllumenat.

- La pastera de l'olivera serà modificada, doncs es substituirà la seva forma quadrada per una forma rodona.

- Es canviarà el trispol.

- S'enllosarà fins a la Casa de Cltura per igualar tota la plaça

Xavier Barceló

La Plaça de l'Ajuntament en obres

DEL REFERÈNDUM MUNICIPAL

per Gabriel Frau

Al llarg de la història els pobles en són testimoni de la mateixa. I si aquesta història s'ha anat teixint baix la mirada de governants que ho són sols per representació popular, és a dir, democràticament elegits, ja no només és testimoni l'únic element aportat pel poble, i és que al testimoni hi ha que afegir-hi la participació i, en conseqüència, la voluntat.

Aquesta participació popular, i serà més o menys intensa segons els graus de protagonisme que de la mateixa marquin les pautes constitucionals i prediquin les voluntats governants.

I aqueix estament, els governants o aspirants a esser-ho, ens sorprenen, de tant en tant, amb aqueixes teories que tots predicam i que volen suposar una major participació popular. No ens hem d'enganyar: els sistemes electorals existents, no suposen ni poden suposar mai un sistema perfecta de representació. És a dir, que la participació popular a tots comicis no es veurà mai recompensada amb una còpia perfecta de la voluntat expresada. És per això que aquests sistemes electorals ja tenen la pell curada de veurer-se constantment acribillats per altres propostes: que si llistes tancades, que si llistes obertes, que si s'ha de canviar la distribució de vots... El cert és que sense arribar al 50% de vots una determinada opció política pot veure's representada amb majoria absoluta. Dins un consistori, per exemple. Ara, això sí, els sistemes més purs recompensen en major mesura la participació-voluntat del poble, amb sistemes més perfectes de representació. El nostre potser sigui un d'ells.

Però totes aquestes crítiques no són predicables d'un Referèndum. El Referèndum és el sistema de votacions més pur de tots els existents: guanyarà sempre la voluntat autèntica del poble, representada per la majoria de vots. El que passa és que si la representació d'un poble, un Parlament, un Consistori, ha de sotmetre's sempre a la elecció popular (pautes constitucionals), les decisions d'aquests governants només es sotmetran a la voluntat del poble quan ells mateixos ho determinin (voluntats governants), sempre exceptuant alguns casos molt puntuals i perfectament determinats per la Llei.

Amb altres paraules, els nostres governants tenen potestat per determinar el grau de participació-voluntat del poble en la història del mateix.

Aquí, al nostre poble, amb el propòsit de otorgar participació popular en la nostra pròpia història, l'Ajuntament va convocar el ja famós Referèndum de la Residència de la Tercera Edat.

Recordem que el tema de la Residència fou un tema recollit als diferents programes electorals dels polítics municipals. Així, mentre Independents i Populars es comprometien en l'efectiva construcció de la mateixa - els primers creient necessari filar ben prim per elegir el lloc adequat, els segons parlant d'un solar on podria esser-hi ubicada-, els Socialistes es comprometien a estudiar la conveniència d'aquesta construcció.

I aquest tema segueix calent. El Referèndum ha servit, de segur que entre altres coses, per tornar obrir la polèmica en torn a la Residència. Les opcions que sobre el mateix es deixaven sentir arreu del poble eren moltes i molt variades. Ara, això sí, totes precipitades pel fet que suposa la poca publicitat que es va donar al tema: fins quatre dies abans els puigpunyentins i galileus no vam tenir una informació oficial del nostre Ajuntament. ¿Que és veritat que hem de llegir més les actes de l'Ajuntament? Amb tota seguretat. Però les entitats públiques potser haurien d'acostumar-se a informar més adequadament als contribuents.

Això sí, abans d'aquesta informació oficial, els contribuents dels nostre municipi vam rebre les opinions de les tres agrupacions polítiques que componen el nostre consistori. Conservadors i Progressistes coincidiren amb el consell als votants: votau el solar de D. Francesc, ens sortirà gratuït, i a més és el projecte més avançat. Els primers es mostraven sorpresos pel Referèndum, i consideraven al mateix una còpia de les seves pròpies idees -recordem que la seva campanya electoral es va bassar amb la promesa de més participació popular a les decisions de l'Ajuntament-, i a

pesar d'això, sorprenentment s'abstengueren de votar la proposta del Referèndum al corresponent Ple Municipal. ¿No és un Referèndum la forma més genuïna de participació popular?. Així i tot, el Partit Popular va apuntar que considerava hi havia temes igualment importants per portar a Referèndum: Casa de Cultura, i d'altres fins i tot més importants: Autodeterminació. Els socialistes sí votaren (en el Ple) a favor de la consulta popular, i amb tota honestitat aconsellaren al poble que votàs el solar de D. Francesc. ¿Ja havien estudiat la conveniència d'aquesta construcció com pregonitzaren al programe electoral? Perque és cert que si recolçaren el Referèndum és perque ja creien convenient la Residència. Els Independents, per la seva part, no van aconsellar un o altre solar, volien defensar l'autonomia municipal. ¿Aquesta defensa de l'Autonomia no hauria de començar amb un respecte a la mateixa i demanar al poble sobre quina creu més convenient la fórmula per arribar a ella? ¿O és que no han sabut o volgut filar ben prim (programe electoral) per elegir el lloc adequat ?

Coincidesc plenament amb el Partit Popular amb el fet de l'existència de temes igual o més importants per portar a Referèndum. Coincidesc plenament amb el Partit Socialista en que fou una consulta popular fet de pressa. I també coincidesc plenament amb el Partit Independent en que es tracta d'una consulta necessària, tan sols sigui pel fet d'oferir gratitud a tots els veïns i institucions que han oferit un solar per a la possible edificació de la Residència. D'aqueixa manera, hem d'agraïr al Sr. Gaspar Moya, a l'Ajuntament de Puigpunyent i Galila, al Sr. Francesc Llinàs, al Sr. Joan Ripoll i a l'Església de Mallorca. És d'agraïr la generositat de tots ells, i si aquest Referèndum ha servit per fer justícia amb ells, benvingut sigui.

El Referèndum, polèmic com veim, es va efectuar amb tota normalitat el dia 9 de novembre de 1991 al Saló de Sessions de la Casa de la Vila, siguent-ne els ocupants de la Mesa, Aina Matas (presidenta), i Pedro Barceló i Mª Magdalena Gomis (vocals), otorgant els següents resultats:

* Número d'electors:	801.
* Número d'electors que han votat:	358.
* Número de vots vàlids:	352.
* Número de vots nuls:	2
* Número de vots en blanc:	4
* Vots: -Ctra. Vella d'Estellencs (Ses Barreres) (D. Francesc):	224
-C/ Na Beltrana (reciente escola) (Ajuntament)	101
- Plaça Lleó XIII (solar parroquial) (Església):	16
- C/ Na Beltrana (Ses Llimoneres) (Sr. Moyá):	9
- Ctra. Vella d'Estallencs (Cas Metge) (Sr. Ripoll):	2

El cert és que ha guanyat el poble, perque ell ha decidit. ¿Que la participació ha estat baixa? Home, no són unes Eleccions Municipals. ¿Que si ha estat un èxit de participació coneixent els porcentatges habituals en aquests aconeteixements? Home, aquesta participació (44'69%) només suposa un 7% més de la meitat de votants a les Municipals. Tot és segons el color del vidre en que es vulgui mirar.

Eléctrica GENOVART

*Instalaciones y Reparaciones
Eléctricas*

C. Serral, 9
Tel. 61 43 98

Salvador Genovart

07194 Puigpunyent

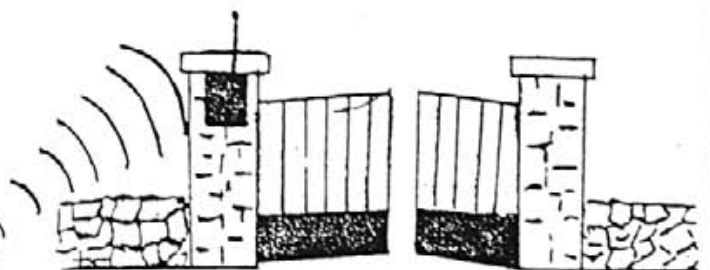
ELECTRICA JORDI

PUIGPUNYENT

Instalacions elèctriques
portes i automatismes

AUTOMATITZI SA PORTA!

enrotllables   verjas
basculants   corredores...

C/. Na Beltrana, 21 - Tel. 61 44 82

DESXUIAR ES PORC

Es matador ha de fer una feina d'enginy i art a s'hora de tallar es manegots

Deixarem es porc mort i net a damunt sa banqueta. Es matancers arrimangats li lleven ses seres amb unes ganivetes de tall especial, i uns altres sense mirar prim, li tallen es quatre peus un pam amunt d'es potons. Ve una feina d'enginy i art: marcar ets camaiots i manegots i tallar-los, han d'esser ben rodons i no han de fer sabata. Es desxuiadors els esperen per llevar-los-hi lo blanc i ses cosidores, gullan enfilada percorsir-los i deixar a punt d'omplir.

Posen es porc de panxa i es matador fa es tall larga i fons de dalt a baix de's porc, comprovant sa gruixa de sa xuia. Venen ets espants i ses exageracions, moltes vegades per donar gust a la casa i perquè sa madona o sa filla major, tregui, -;vaja si la treu! -una bona botella de mesclat, una palangana de galletes i es plat de figues seques.

Felicitarions i que molts d'anys: "que vos furti bo i acertat", "que Déu vos dona la manya", "sa lut per disfrutar-lo" i altres coses, fins i tot amb cançons o gloses a vegades en segona intenció però mai en malícia. Ets al.lots són es que fan més festa, i no és per sa botella ni per sa xuia ni per ses felicitacions. Lo que tots esperaven és que tallasen sa coa de's porc amb una bona ramatxera de serres i amb una agulla de ganxet a s'altre banda penjar-la dissimuladament a sa madona, a l'amo i a tots es matancers.

Comencen a arribar es familiars i amics que viuen més

enfora, enredats de fred, goteta al nas i barres tremolant dins es carretó. L'Amo els surt a camf en so fanal encès per demostrar-los que han fet tard. Desxuien sa bèstia i l'agombolen a menajdores provisionals dins païsses, estables, bovals i fins i tot a sestadors, on les donen palla i fins s'horabaixa Pastora.

Mentres tant, es dos corters de xuia de s'esquena ja estan damunt sa taula, sa part de davant, va a sa sobrassada perquè sia més greixosa i sa de darrera, pelada a tai de cuiró, s'empra per fer es

En Joan Matas, tot un metre amb això de ses matances

saïm. Cal dir, i molts no ho saben, que a sa part que va a sa sobrassada no s'ha de pelar massa, perquè ses arrels de ses serres han de quedar en es cuiró i mai a sa molsa, perquè lleva gust a

sa sobrassada i fins i tot hi ha algú que ha dit que la fa tomar dolenta.

Es cuixots estan damunt ses taules, es llloms ja les ha arraconats sa madona, es lllomillos, es ronyons i sa tallada de's coll van directe a sa cuina. S'espina a damunt una taula amb es cap sanguinós penyant, ses costelles a una estaca i es genyils a una altra. Ses budelleres enlestides, endavantades amb un cany ben net tapat de fulles de coll per rebre sa butza de's porc i fer-la neta per llavors, emprar es budells per fer ets embutits de rigor.

Sa madona que fa una estona que demana si ja han tret es fetge amb un plat enveritzat de vermell, ja té dins sa cuina es lllom trocejat i sa xuia ben frita amb prebes vermells i patates, molts d'alls que amb fetge serà es famós "frit de matances". Dins una greixonera de test ben afavorida tapada amb una cobertora, está a punt es frit de sang, que en es proper capítol, vos oferirem sa recepta. A damunt es fogó una greixonera de bru de sopes amb una oloreta com sols fan ses sopes de matances camperoles. Sa taula posada de dalt a baix de sa casa, plats d'olives trencades i pancides, fonoll marí i prebes convents envinagrats amb quatre tàperes, rave pelat que fa menjera i tan prest com quedarà desxuiat es porc i ses budelleres encara no treuran sa merda de's budells, tots se rentaran, se posaran en taula i sentireu més renou de culleres que xerradossa contant xirtes o jodicant es pes de's porc.

Primer, ses sopes. Encara que record que per sa dècada de 1930 va durar unes temporades que en lloc de sopes feien cuinat de mongetes pasta reals que eren molt bones. Llavors, frit de matances i frit de sang, vi a voler, un poc de fruita i cap a tocar porquim, però això sí, amb més pardaleria a causa de dur sa panxa plena.

Menjars matancers

Matí.- Frit fet amb lllom trocejat, patata, xuia, prebes vermells, fetge i molts d'alls. Es frit de sang es fa amb grells, coliflor, patata, all i lllorer.

Migdia.- Sopes amb costella alçada, col tomàtiga, grells, ceba, un poc de julivert i alls amb lllom trocejat.

Vespre.- Arròs fet amb carn magre, tords, colom, un poc de conill, esclata-sangs i un bon picadillo.

TOMEU CATALA, DIRECTOR DEL PROJECTE HOME i Rector de Puigpunyent.

En Tomeu, un home ple de vida, dinàmic, agosarat, universitari, capellà i responsable d'una tasca difícil, la d'organitzar els mitjans necessaris per a la recuperació de drogadicte, és el personatge que, per sort, ens ha enviat el Bisbe Teóдор, com a Rector de la Parròquia de Puigpunyent.

Per a conèixer-lo millor, hem conversat amicalment una estona i una altra.

Acaba d'arribar de Madrid, d'un curs de Logoteràpia, que ens ha definit com a teràpia (tratament) per a descobrir el "significat" de la vida, sobre tot en situacions extremes, de forma especial quan un està en crisi de qualsevol mena i concretament quan s'està en fase terminal o a punt de morir. Vol ser una resposta a la pregunta sobre el sentit que té la meua vida en aquest moment o en qualsevol altre.

En Tomeu Català amb un ex-drogadicte ja recuperat

Aquesta teràpia fou descoberta per Victor Frankl, com a tercera via de les teories de Freud i Adler.

Realment és hermós saber que entre nosaltres hi ha una persona preocupada i capacitada per a donar sentit a la vida, sobre tot als nostres temps, quan la vida social ens duu a l'estrès, a la soletat, a la insolidaritat, i a una certa negació de la vida. Com a Director del Projecte Home, estam segurs que aquesta autotranscendència és una teràpia molt necessària pels moments difícils que deu passar un drogadicte.

Tomeu, que és el Projecte Home?

Es una oferta a les persones, amb problemes de droga, de la possibilitat de sortir-ne. No som salvadors de ningú. Es un mateix el que es salva. Nosaltres posam uns mitjans educatius-terapèutics (que no farmacèutics), per què qui vulgui sorti del seu abisme, ho pugui fer. Tothom pot.

Aquell que arriben al Projecte fets pols, s'els ajuda a créixer-se, perquè siguin ells els protagonistes de sí mateixos, dins una teràpia grupal.

Dissabte, dia 23, tenguérem unes Noces d'uns graduats, recuperats de la seva llarga crisi. Em posà la pell de gallina veure

a la mateixa taula tots els seus companys de rehabilitació que com una sola pinya, brindaven amb aigua i Coca-Cola per la felicitat de la perella, i pel futur de cadascú del grup.

Actualment són més de 200 els que es rehabiliten en el Projecte, d'entre 16 i 50 anys, des de que fa quatre que comencarem a funcionar. Tothom que ha volgut sortir, ho ha pogut fer, inclosos aquells que duïen vint anys d'heroïna. No crec en els drogadicte terminals. Tots es poden recuperar, si volen.

Nosaltres treballam per a donar també una mà a les famílies, i a les persones que vulguin ajudar als drogadicte. Som, a més a més de 30 professionals, un grup de 90 voluntaris, que assistim als tres nivells, d'acollida, de comunitat terapèutica i de reinserció.

Són ja més de vint els que ja volen fora, recuperats i fent vida de ciutadà normal, amb treball que s'han cercat ells mateixos i on molts d'ells ja han ascendit de graó professional.

Per convicció pròpia volen retornar bé pel mal que s'han fet i que han fet, i això no al Projecte, sinó a la societat, malgrat n'hi ha que donen un percentatge des seu sold com a gratitud.

El projecte no és més que la punta d'Iceberg que demostra la brutal realitat social dels nostres temps, d'insolidaritat, d'agresivitat i d'incapacitat per ser persona. Volem mostrar que qualsevol és capaç de realitzar-se, de donar-se, de retrobar-se.

I com a rector de Puigpunyent ?

Crec que m'hi trobaré bé. Amb molta pau, sense nirvis, acceptant la limitació de temps i possibilitats, vull fer aquest servei.

Tenc una feina professional que m'acapara quasi totes les meves forces. Com quasi tots els puigpunyentins em dedic a la meua feina, com vosaltres ho feis a les vostres tasques i famílies. Jo vull ser un de vosaltres, i que tot el que pugui realitzar una catequesi, una ajuda per l'economia, pels càntics, per la litúrgia, per l'organització de l'oració comunitària o per l'acció social, sàpiga que des d'ara s'en podrà responsabilitzar.

T'ajudarem, Tomeu. Compta amb el Poble de Puigpunyent.

Pere Barceló

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

GALILEA

SES TIMBES

BONA ANYADA

Estam de ple dins el bull dels cercadors d'esclatassags i caçadors de tords. Naturalment, i els ho preguntau no hi ha res de res, però passejau-vos pels carrers del nostre poble a l'hora del sopar i comprovareu que l'aroma de les xemeneies no ment. A Ses Timbres mos hi arriba el retró de les escopetades. Qualcú, fins i tot, es podria pensar que mos n'han envergada qualcuna d'escopetada amb lo esportellades que estam... També l'arbre de S'Escopidor, "Es Pub" que diuen els al.lots, i més de dues teulades hi han quedat esportellades després del fibló que mos ha passat per damunt aquests dies.

DESAPERCEBUDA

La consulta que ha fet l'Auntament sobre la ubicació de la futura residència de vells de Puigpunyent sembla que no ha interessat massa a la nostra gent. Es veu que ningú té ganes de passar-hi els seus darrers anys. Ja veurem si els desitjos s'acompleixen, perquè tal com van els temps fa mal fer profecies.

ARBRES

Aquests dies, damunt l'asfalt del Carrer Major i a S'Escalonada, hi han marcat uns quadrets que indiquen el lloc on s'hi sembrarà un arbre. Han sorgit comentaris per a tots els gusts. ¿Es necessari estrènyer encara més un carrer de per si tan estret com el Carrer Major? Segons els quadrets, els arbres es sembraran a la vorera de marges de més d'un o dos metres d'alt. Sembla que, o no hi creixeran perquè els faltará la terra, o que, si realment

hi arren, esbutzaran el marge... D'altres, encara, qüestionen la mateixa necessitat dels arbres, tenint en compte que en el nostre poble no en manquen d'arbres i que hi ha altres necessitats no satisfetes: clots, punts de llum... Pel que sabem les autoritats estan pensant-s'ho.

ENTREVISTA ALS COMPONENTS DE TERRA ALTA

Que a un poble amb poc més de cent habitants, la meitat dels quals són jubilats, hi hagi un grup d'esplai Terra Alta d'uns quaranta al.lots i tretze monitors, constitueix un vertader fenòmen. Hauríem desitjat conversar amb tots els monitors, però, com que l'espai del que disposam comanda, ho hem fet amb tres dels quatre mestres d'escola que hi ha al grup: Ricard Vila, Margalida Barceló i Maria Morey (Mari Trina). Per raons de brevetat hem deixat Na Xesca Ferrà, esposa d'En Ricard.

¿Per què uns mestres que dediquen tota la setmana a estar amb nins el dissabte encara troben temps i humor per dedicar-los als nostres al.lots de Galilea?

Ricard: Bé, aquest no és del tot el meu cas, perquè jo no estic tota la setmana amb al.lots, però vos puc dir que el treball amb al.lots un cap de setmana és absolutament distint al treball de l'escola. El plantejament és un altre, es tracta del temps lliure, tant nostre com dels al.lots.

Maria: Coincidesc amb En Ricard. Jo sí que faig feina

amb nins tota la setmana i cansa molt, però això és molt diferent.

Margalida: Ho val la pena perquè et fa viure uns valors de gratuïtat i convivència que, a la vegada que tu dones, en surts enriquida per tot el que aporten tant monitors com al.lots.

¿De quin model de societat mos estan parlant els al.lots amb que treballau?

Margalida: Són nins que a ca seva els donen tot quant les fa falta i més. Viuen dins l'abundància. Malgrat tot necessiten fer la seva pròpia experiència de la vida. Pens que no són al.lots "que passen", sinó que tenen il.lusions, projectes...

Ricard: Crec que en ells hi véim uns valors que surten par damunt. I no són valors que els pares eduquin especialment ni que qualcú vulgui fer-ho "en sèrio", la realitat mos du a una societat competitiva, on el valor és la persona com individu no com a grup... Però no és que l'escola ho potenciï conscientment ni que ho facin els pares... Es el model que els mitjans de comunicació, televisió, estil de vida, publicitat, els presenten i ells estan fent aquest procés. El que passa és que la gent que treballam en educació, i en aquest cas parl de tots els monitors, som la gent més utòpica que hi ha en aquest món i mos plantejam fer néixer valors absolutament contraris a aquests.

Maria: Sí, jo crec que aquests valors, tira a tira, van entrant. La nostra tasca és fer-los veure quins valors els estan endossant de forma inconscient i a la vegada ajudar-los a descobrir-ne uns altres, que naturalment nosaltres consideram molt millors.

¿Sou la competència de la televisió?

Maria: jo consider la televisió una eina, un mitjà que cal aprofitar. Potser seria bó que l'escola ensenyàs el nin a veure la televisió.

Té un pes molt fort.

Margalida: La "tele" pot copar tota la mentalització del

nin. Aquí, en canvi, poden tenir una altra classe d'experiències i vivències.

Ricard: Es ben cert que a la "tele", i més concretament en els dibuixos hi ha uns valors de fons: guanya el més fort, guanya el més viu, guanya l'individu damunt el grup. Nosaltres no potenciam tots aquests valors, i, per tant, des d'aquest punt de vista, sí que som la competència de la televisió. Amb lo que realment competim amb la "tele" és amb l'estil de temps lliure, que molts d'al.lots només saben omplir amb la televisió i nosaltres els oferim una alternativa. Es el fons del nostre projecte educatiu aquest.

¿De quins valors positius dels al.lots partiu per a judarlos a créixer?

Maria: Hi ha un valor del que, potser, ells no en són mols conscients, però que jo el trob molt positiu, i és la capacitat de conviure les distintes edats. En certs moments s'ho passen molt bé els nins de quatre anys amb els al.lots de quinze o setze i amb els monitors.

Margalida: Pens que aquí es pot fer una tasca molt més personalitzada. Aquí la convivència és molt intensa i amb gent molt plural. Això fa que puguin comparar, veure distintes models, i triar.

Ricard: Jo ressaltaria la capacitat d'ésser utòpics que tenen els al.lots, de crear il.lusions, d'engrescar-se en un projecte, d'aventura, de compartir, d'estimar l'altre, de valorar la persona. Hi ha una gran capacitat d'embarcar-se en una utopia. Quan viuen això en grup els potencia moltíssim. La prova més clara són els campaments.

Potser estau apuntant una característica que distingeix el nin de Galilea del nin de Ciutat.

Maria: Sí, aquí tenim pocs nins i amb molta diversitat d'edats. A Palma, en canvi, s'agrupen en tres o quatre nivells d'edat, amb més número i manco monitors.

Margalida: els al.lots de Ciutat que jo conec tenen pares amb moltes possibilitats econòmiques, però sense temps per dedicar-lo als fills, diuen. Aquí la convivència entre

tots és molt més rica.

Ricard: Aquí la convivència s'ha de produir necessàriament entre els pocs que vivim aquí. No hi ha grups d'edat, no hi ha barreres molt marcades a cap nivell d'edat, no sols entre els al.lots; és una característica de poble petit.

¿Amb quines dificultats, familiars, geogràfiques, culturals, vos trobau?

Margalida: Jo diria que amb les dificultats de sempre. Com per tot, hi ha gelosies, sobreproteccions, despreocupacions... Aquí té l'agranant de que no són "els pares", en general, sinó que són amics amb els qui convius... Jo consider que la majoria dels pares tenen una actitud molt positiva de cara el nostre treball. Els petits són bons de motivar.

Maria: Jo també destacaria l'aspecte geogràfic. A Palma resulta atractiu oferir temps lliure en el camp, aquí ja hi són dins la natura. Això afageix dificultat a la feina.

Ricard: Enguany els al.lots s'ho han pres molt bé i hi ha unes grans ganes de participar. Però és cert que a Galilea no és gaire perillós que els nins juguin en el carrer, i això fa que els pares no acabin de veure la necessitat de que es crei un grup educatiu a Galilea. D'aquí que, a vegades, tinguem dificultats per a explicar als pares què és el que estam fent nosaltres. És important que ells ho valorin.

¿Es difícil motivar la família?

Maria: Un poquet sí. De totes les maneres depèn de cada situació familiar. Hi ha famílies a les que realment costa motivar-les i d'altres que no.

Ricard: Hi ha pares que estan molta implicats amb el grup; que no solament mos recolzen, sinó que entenen lo que feim. També n'hi ha d'altres que no veuen cap necessitat de que existeixi el grup. Però els fills hi participen perquè els agrada.

Margalida: Aquí la relació amb la família és inevitable. A Ciutat pots no conèixer els pares d'un al.lot, aquí no. Convivim amb tots i tots mos coneixem i conversam. Això fa possible que puguis conèixer bé lo que pensa

cadascú, tant si t'agrada com no.

Ricard: A Ciutat, de cinc-centes famílies, en venen deu al grup i són les que estan motivades. Aquí no, a Terra Alta hi ha tots els al.lots del poble i és inevitable que no tots els pares ho tinguin igual de clar.

Maria: També resulta significatiu que venguin al grup de Terra Alta al.lots de Puigpunyent. Primer vol dir que les antigues lluites entre els dos pobles van desapareixent anar tots a una mateixa escola els ha fet amics. També vol dir que els mateixos al.lots n'han fet tenir ganes als seus amics de Puigpunyent.

Ricard: Efectivament, això vol dir que els nins hi disfruten en el grup i ho comuniquen. També és important que des de totes les institucions s'afavoreixi l'agermanament dels dos pobles.

¿Quin fil conductor té el treball d'enguany?

Ricard: Partint de l'experiència de l'any passat, que vàrem treballar amb "El Petit Príncep", enguany volem treballar valors. Amb els més grans a partir de la lectura d'un llibre i amb els petits amb activitats més al seu abast. Ajudar al creixement integral de la persona: valors familiars, socials, religiosos, etc.

Una tasca certament ambiciosa i engrescadora per a la que vos desitjam tot l'encert i del que estam segurs que tot el poble n'està ben satisfet.

Tallers

J.B. JAUME

XAPA I PINTURA

C/ General Riera, 138 - Tel. 20 66 17 - PALMA

Bar Parroquial

ESPECIALIDAD EN PLATOS COMBINADOS
Y TAPAS VARIADAS

*Plaza Pio XII
Tel. 61 41 87*

GALILEA

GRATANT DINS LA NOSTRA HISTÒRIA

UNA JORNADA DE FOSCA A FOSCA

Aquest mes, la secció de "Gratant dins la nostra Història", tracta de com l'amo en Pep Martorell Llabrés i son pare l'amo en Jordi Martorell, tot dos àlies "Figa", treien metro i escorça de Son Net i la duïen a Palma passant per Es Capdellà i Calvià, allà per l'any 1927.

L'hora de sortida de casa era a les quatre de la damatinada. Abans, la seva mare ja havia munyit la cabra a fi de preparar-lis el desdèjuni a base d'un batut de llet, sucre i un ou cru. Mentres tant, ells dos greixaven els eixos dels carros i preparaven el morrió amb quatre o cinc kilos de faves i ordi ben picat, i també unes quantes garroves que més tard durant el trajecte trossejaven per mesclar-les amb les faves i l'ordi.

Una vegada havien enganxat els muls als carros i havien recollida la panera amb el berenar que també havia preparat la seva mare, se n'anaven cap el bosc de Son Net, concretament per "Sa Boal", i passaven per "Sa Coma d'en Grep", "Sa barrereta d'en Pau" i "Es Pla d'en Solla", per carregar allà els carros.

El trajecte cap a Palma el començaven una vegada passada la barrera de la paret que delimita Son Net i Es Ratxo (en aquells temps podien fer això perquè els dos predis eren del mateix propietari). En arribar a les cases d'Es Ratxo, desenganxaven els muls dels carros per poser dur-los a beure a "Sa Font d'es Ratxo", una vegada fet això seguien fins el camí que dur al predi de Galatzó, on hi ha la casa de l'amo en Biel, i continuaven pel camí de Son Martí, passant per Es Capdellà. En arribar a Calvià, s'aturaven a un cafè propietat d'en Pep "Nerep", cosí d'en Pep "Garrigué" de Puigpunyent, on preïen un refesc o un tassó de vi si havia fet poc que havien berenat.

Des de Calvià se dirigien per la carretera fins a Palma per collir la d'Andraitx, passant pel Coll de Portals Vells. Després passaven entre Bendinat i el Fort d'Illetes, arribant a l'hostal de Ca's Català, per aquells temps únic hotel de la zona. Era l'hora de donar de beure a les bèsties treient l'aigüa de l'aljub i després posarlis el morrió perquè menjassin. Així també, els dos carreters entraven dins l'hostal, propietat d'en Pep Joan de "Ca'n Porchet" de Calvià per menjar un plat de cuinat o el que hi hagués, ja que no hi havia molt per escollir, un tassó de vi i uns quants de tassons d'aigüa de l'aljub que esteïa molt freda (obsequi de la casa). No preïen cafè ja que això era cosa de potentats. EL menjar quasi sempre costava uns sis reals, o sigui 1'50 pessetes cada un.

Havent llevat el morrió als muls seguien per la carretera passant per l'hotel Alfons XII, el Palau de Marivent i el "Terreno". Normalment, descarregaren a la serradora de Ca'n Massanet, al carrer Marquès de Font Santa, aprop de l'estació del tren. Una vegada havien descarregat es dirigien cap a les Avinguedes fins arribar a l'hostal Bons Aires on compraven sivada fesca pels muls, tres o quatre feixos, cada feix tenia quaranta manadas i costava una pesseta. Més tard, agafaven la carretera de Puigpunyent, fent moltes de vegades dins el carro una petita becada ja que encara mancaven unes tres hores per arribar fins el poble.

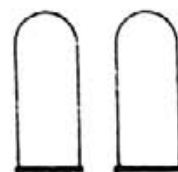
Havien sortit a la damatinada i moltes de temporades tornaven de vespre... sense farol!, i no els hi passava res. Altres temporades, arribaven quan ja es possava es sol.

En arribar a casa, desenganxaven els muls del carro i els hi donaven de menjar. Durant l'hivern, havent ja tancat, rentaven els peus als muls ja que per la carretera hi havia molt de fang.

Contava també l'amo en Pep que durant aquells dies havien comprat un mul al poble de Vilafranca d'uns sis anys d'edat, que tenia una mida de vuit pams i mig d'altura i que costava 400 duros, tota una fortuna en aquells temps. La gent els hi deïa que això era una barbaritat, però per dur a terme aquesta feina havien de ser unes bèsties molt fortes.

Onofre Martorell "Tauler"

CAFETERIA - RESTAURANT

ES PONT

C/. Sa Travessia, 2 - Tel. 61 40 31
PUIGPUNYENT

NOTÍCIES BREUS...

* MOLTA MALA LLET.

Des de fa un parell de setmanes, els qui van cada dia a entrenar pel Poliesportiu i els mateixos espectadors que van els diumenges horabaixa a veure els partits de futbol, se n'hauran pogut donar compte de l'estat amb que es troba el passadís d'accés que dur fins al Poliesportiu.

Pareix ser, que un bon vespre un parell d'infants que entrenen a futbol sala s'els hi va ocórrer llevar un parell de bloquets. Idò pareix ser que l'experiència els hi va agradar tant que a l'endemà llevaren tots els que pogueren. Pura i simplement, molta mala llet. Això sí, qui no pareix estar tan satisfeta

és sa madona de "Ca Molineta", que segur que per deixar-ho tot com estava li costarà un parell de billets de la butxaca.

* LA SERRA DE TRAMUNTANA, NOU PARC NATURAL

Pareix ser que l'executiu balear vol aprovar tres parcs naturals més, apart del Parc de Cala Mondragó. Aquests tres nous parcs serien el de la Serra de Tramuntana, del qual el seu pla de recursos ja està en procés d'estudi; els Amunts d'Eivissa i S'Albufera d'es Grau de Menorca. Per altra part, això estaria en connexió amb els tipus d'ajudes o rendes agràries que vol crear el Govern.

Així i tot, no cal ser molt optimistes, ja que el que encara no ens ha explicat el conseller d'Agricultura i Pesca, Pere J. Morey, és com ho feran amb aquells projectes de camps de golf que es pensen dur a terme dins aquesta zona, una vegada s'hagi aprovat aquest gran Parc Natural.

* SEBASTIA TERRASSA, PRIMER PREMI DE FOTOGRAFIA.

El nostre company i col·laborador de la Revista Galatzó, Sebastià Terrassa, a la vegada fotògraf de la revista "Tiempo" i col·laborador habitual a les pàgines de la revista "Interviu", ha estat guardonat amb el primer premi en el concurs de fotografia en color convocat pel Ministeri d'Assumptes Socials.

La fotografia premiada, es va publicar el passat mes d'octubre a la revista "Interviu", dins un reportatge sobre nadadors minusvàlids.

A la mateixa, surt retratat el nadador mallorquí olímpic minusvàlid, Xavi Torres.

Així idò, a la fi a qualcú d'es nostre poble se li ha reconeguda la seva professionalitat, si bé la part més interessant pels qui coneixem en Sebastià és la humana ja que, arrel d'una conversa que vaig tenir amb ell, se lamentava de que els promotors d'aquest concurs no haguessin tingut el detall de convidar al mateix Xavi Torres a Madrid perque estigués present el dia de l'entrega del premi.

Enhorabona "Tià"

Antoni Betti.

* LES OLIVERES DE SON BURGUET

El nostre camí a Ciutat i la seva vegetació a l'entorn de la Riera, és per als veïns del nostre Municipi tan familiar, que quasi sabem identificar cada un dels arbres, roques i bardisses de carretera,

Ara bé, fa unes setmanes ens va sorprendre la tala d'oliveres al revolt de Son Burguet.

Pensàvem que aquelles centenàries oliveres eren una herència que s'havia de respectar i curar per a poder transmetre a les futures generacions.

Però estàvem equivocats. Ens ho digué En Tema. Tot és legal i probablement necessari perquè els propietaris treguin una rentabilitat a les seves finques i no caiguin en la tentació d'urbanitzar o "engolfar" les nostres estimades possessions.

Malgrat ens agradàs més la pervivència d'es nostres oliveres, volem comprendre que el "preu" que s'ha de pagar pel conreu de la terra és just i beneficiós.

En aquell racó hi veurem prest un plantada de garrovers.

* NOU FORN A PUIGPUNYENT

Després d'un llarg temps de veure'ns privats del pa i pastissos frescs als diumenges i festes, per Tots els Sant En Jordi Vidal i en Paco Manresa obriren de bell nou el forn del Carrer de la Travessia.

Han passat les primeres setmanes i la clientela del poble ho ha pogut apreciar. Hi ha qualitat tant en el pa com en els pastissos i ensaimades.

Que per a molts d'anys ens ho poguen oferir tan bó i tan fresc com aquests primers dies.

* CAMPIONAT DE TRUC

Des de fa un mes s'està duint a terme a Ca'n Domingo un Campionat de Truc.

Aquest Campionat es juga pel mateix sistema que va regir durant les Festes d'Agost, és a dir, un sistema de liguilla a doble volta tots contra tots i de tres cantons quin guanya dos.

En aquest Campionat d'hivern hi participen un total de nou

parelles, i que són: en Pep Ramon i en Miquel Palmer; Antoni Betti i en Teo Lladó; en Nofre Mayans i en Tomeu Pujol; en Jordi Vidal i en Joan Vidal; en Miquel Monjo i en Miquel Ripoll; en Tomeu Ginard i en Jaume Mas; en Julià Alemany i en Sebastià Martorell; Antoni Betti (jr.) i en Biel Ferrà; i en Llorens Palmer i en Tomeu Frau.

En el moment d'escriure aquesta crònica, no estava molt clar quina parella podria ser la campiona, ja que n'hi havia tres que encapçalaven la classificació separades per tan sols un punt.

Així mateix, i com ja vé essent habitual, quan finalitzi el Campionat es farà un sopar de germanor entre totes les parelles participants.

Les tres primeres parelles del darrer Campionat de Truc

UNA EXPERIENCIA NOVA

Un horabaixa, devers les 15.30 h., na Marilena de "Son Pont" en Nerón (es seu ca) i jo, li envellàrem de cap a nés Puig de Galatzó; anàvem pujant riguent i jugant amb en Nerón, de tant en tant ens topàvem amb qualche excursionista que ja baixava, però noltros seguïrem pujant (més d'una vegada, ajudades per en Nerón aferrades de sa seva cadena); quan vàrem esser as coll des Carniseret ens aturàrem, aquell era es nostre destí i allà ens hi quedàrem.

Aquell és es lloc de vigilància forestal, ocupat per en Miquel Angel Monjo Espases, (cosí de na Marilena) i allà el trobàrem ocupant es seu lloc, i també és de na Marilena, que aquell dia lliurava.

En Miquel Angel i na Marilena, durant es mesos de Juny, Juliol, Agost i Setembre han estat es responsables d'un servei molt especial:

Guardar-nos d'incendis i d'incendiàries.

Es coll des Carniseret és, segons s'agent forestal (en Tema), es lloc que més visibilidad abarca.

Amb una ullada es té controlat Estellencs, tot Puigpunyent, Galilea i Capdellà.

Jo vaig voler estar amb ells un horabaixa perque en contassin ses seves experiències durant aquest mesos.

Aquest estiu va començar per a ells dia 15 de Juny i va acabar es 15 de Setembre.

Cada dia, de les 10 des dematí, fins a les 20 des capvespre, un dia na Marilna i s'altre en Miquel, han anat fent sa seva vigilància.

- Aquest ha estat un estiu diferent, (deia en Miquel).

- L'any que vé vull repetir s'experiencia, (deia na Marilena).

- Jo també, (repetia en Miquel).

- Es que ha estat un estiu tan relaxant!. Aquí dalt s'està tan bé que mos hem sentit com si fóssim "Heidi, pedro, i Niebla". (contaven riguent tot dos).

Sa seva feina consistia en pegàr una ullada (cada 10 o 15 m.) per veure si tot estava en ordre. Donar tres partes diaris a Conselleria, (a les 10, a les 14 i a les 20 h.). En cas de que no hi estigues (es a dir, que hi hagues foc, o tan sols un fum) s'ha d'assegurar que és reial, i si ho és, avisar tot d'una a sa Conse selleria i ells s'encarreguen de cridar as guarda forestal, (en Xema) però quan ell no hi és, el substitueix en Manuel Cuenca d'Esporles, llavors es guarda confirma s'existència del foc i crida as bombers, a s'hidroavió o a sa brigada aereotrasportada.

Enguany tan sols hem tingut dos incendis (bastans menys que altres anys). Un va esser es de Sa Vela i s'altre es de Son Serralta.

Llevar d'aquests dos dies "mogudets", sa resta d'estiu ha estat tranquil.

Tan tranquil que es nostres vigilants han tingut temps de fer-

se una barrequeta per guardarse des dies de mal temps, encara que no de sa pluja. (Està previst que per l'any que vé hi haurà una caseta amb una emisorà fixa).

També han pogut aprofitar per estudiar, practicar amb sa flaua (na Marilena), entablar amistat amb ses cabres, o amb qualche ovella, ja que per allà tret d'uns quants excursionistes, no està molt transitat.

Es primers dies no sabien molt bé que havien de fer i es trobaven molt estrenyats, inclús els hi pegà anyorança i depressió, també a estones xerraven tots sols, però llavors ja s'acostumaren tant que com han dit ells abans, volen repetir.

Per acabar els hi vaig demanar una anècdota:

En Miquel em digué que un dia, quan va esser s'hora de dinar, se n'adonà compta que no havia agafat sa forqueta i va manajar s'arrós amb es màncec d'una pinta.

Na Marilena contà que, un dia que seia davall es marge, sentí unes potades damunt ell, i que unes pedres començaven a caure, - aixó es en Nerón- (pensà ella), el cridà i com que no venia el tomà cridar més fort, i seguia igual, es va aixecar per anar a cercar-lo tota empipada, hi va tota decidida i resultà queera una cabra.

"Na Poeta".

BAR - RESTAURANT PLA DE SA SINIA

Servei de:

*NOCES - COMUNIONS
FESTES - CUINA TIPICA*

Carretera de Puigpunyent, Km. 14 - Teléfono 61 40 57

ESports

BASQUET

Senior masculí: Després de dues derrotes consecutives, dins Sa Pobla per un tanteig clar i davant l'Escolar com a visitant, s'aconseguien dues victòries. Concretament a Son Gotleu, amb un resultat bastant ajustat si tenim en compte que aquest equip ocupava el darrer lloc de la classificació, i l'altre davant el Sanimetal, també amb un resultat curt després d'haver anat per davant en el marcador de setze punts

RESULTATS I CLASSIFICACIO:

Sa Pobla	80	Puigpunyent	56
Puigpunyent	60	Escolar	71
Son Gotleu	50	Puigpunyent	53
Puigpunyent	54	Sanimetal	50

	J	G	P	PF	PC	PTS
1. Rot Molinar	8	7	1	569	407	15
2. Sa Pobla	8	6	2	520	441	14
3. Esportles	8	6	2	457	390	14
4. Escolar	8	5	3	480	491	13
5. Campos	8	4	4	445	423	12
6. Son Servera	8	4	4	425	425	12
7. Palerm	8	4	4	438	451	12
8. Puigpunyent	8	4	4	424	497	12
9. Sta. Maria	8	3	5	530	538	11
10. Colonya	8	3	5	418	460	11
11. Sanimetal	8	2	6	410	475	10
12. Son Gotleu	8	0	8	376	494	8

Senior femení: Les nostres fèmines han aconseguit durant aquestes darreres jornades uns resultats acceptables. La visita a la nostra pista del sempre temut Bons Aires es va veure reflexada amb una victòria clara i contundent, mentre que amb la visita al líder l'Espanyol es va perdre per un tanteig curt tenint en compte el potencial que presenta aquest equip.

ALS NOSTRES LECTORS

Estimats lectors:

Vos volem informar de que una de les membres d'aquest Consell de Redacció, na Conxa González, ha passat a formar part, per voluntat pròpia, a l'Equip de Col.laboradors de la Revista Galatzó.

El motiu que ella mateixa ens va exposar és la manca de temps de que disposa per poder dedicar-lo a la Revista.

Redacció.

Així també, de bell nou es va produir una victòria dins la nostra pista davant La Salle i derrota, de qualche manera inesperada, davant el Santa Mònica.

RESULTATS I CLASSIFICACIO:

Puigpunyent	37	Bons Aires	24
Espanyol	43	Puigpunyent	35
Puigpunyent	48	La Salle	29
Sta. Mònica	46	Puigpunyent	38

	J	G	P	PF	PC	PTS
1. Espanyol	7	6	1	395	251	13
2. Cide	7	6	1	372	275	13
3. Bons Aires	7	5	2	365	327	12
4. Puigpunyent	7	4	3	226	222	11
5. Renault	7	3	4	295	275	10
6. Sta. Mònica	7	2	5	334	327	9
7. La Salle	7	2	5	254	414	9
8. Sta. Maria	7	0	7	289	391	7

DIADA DE GERMANOR

III Concurs de Paelles

**DIA 6 DE DESEMBRE
AL POLIESPORTIU MUNICIPAL**

- * Hi haurà llenya, aigua i vi de franc
- * El jurat passarà a les 14 hores la decisió del qual serà inapelable
- * Pels que no concursin l'organització realitzarà una paella col·lectiva.

ESPERAM LA VOSTRA PARTICIPACIÓ

Organitza i patrocina:
PATRONAT MUNICIPAL DE CULTURA

FUTBOL SALA

A les diferents lligues que disputen el nostres equips veim com als nostres joves jugadors no els hi van molt bé les cosses, si bé això no s'ha de tenir molt en compte ja que l'objectiu principal que es pretén és el de que millorin i aprenguin a jugar a mesura que va avançant el campionat. Així idò, ni ells ni tampoc els seus entrenadors (monitors) s'han de desanimar, sinó que al contrari han de seguir amb moltes més ganes i il·lusió a fi de millorar, la qual cosa no dubtam es produirà.

Així també i dins un altre ordre de coses, mencionar que l'equip Infantil va participar a un torneig organitzat per l'equip del Montesió quedant finalment classificat tercer dins el seu grup.

RESULTATS:

Infantils:

Puigpunyent	0	Marratxí	12
Son Ferrer	9	Puigpunyent	2
Puigpunyent	0	Polígon de Llevant	13
Ses Salines	7	Puigpunyent	3

Benjamins:

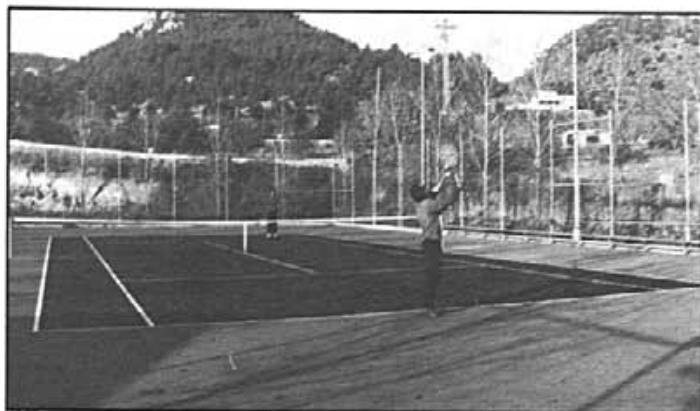
Ses Salines	16	Puigpunyent	6
Puigpunyent	0	Montesió	8
Molinar	3	Puigpunyent	3
Son Oliva	19	Puigpunyent	0

UTILITZACIÓ PISTA DE TENIS

Aprovada provisionalment per l'Ajuntament en sessió de dia 13-11-91.

Per jugar a la pista de tenis del poliesportiu municipal s'haurà de fer la corresponent reserva amb anterioritat a les oficines municipals, bé personalment, bé per telèfon.

La reserva tindrà la duració d'una hora. Però si darrera l'usuari/s no hi ha cap altra reserva feta es pot

continuar jugant (exceptuant les hores al llarg de les quals s'ha d'emprar la llum artificial).

Cada parella de jugadors podrà fer un màxim de tres reserves per setmana.

La llum artificial es podrà utilitzar dos cops per setmana: els dimarts i els divendres fins a les vint-i-tres hores.

La pista romandrà tancada totes aquelles hores que no hi hagi claror natural, exceptuant com hem dit abans els dimarts i els divendres.

Tindran preferència els empadronats al municipi i el qui hi resideixen, per aquest ordre.

taller de rotulació

- * decoración
- * murales
- * furgones
- * pancartas
- * vallas
- * fachadas
- * serografia

ROTULOS POR
ORDENADOR

Fábrica, 21 Telfs. 28 03 03 PALMA

Ses Cotxeries

C/ MAJOR, 4 Tel. 614102

FRUTAS • VERDURAS
CARNICERIA • CHARCUTERIA
CONGELADOS • CONSERVAS
VINOS • LICORES
FERRETERIA • DROGUERIA

Puigpunyent

I TORNEIG FUTBOL SALA

Es segueix disputant aquest torneig al nostre poble, essent el més destacable d'aquestes darreres jornades el primer punt aconseguit merescudament pel darrer classificat del torneig, Es Pont, davant de l'equip de Galilea, mentre que de cada vegada més comencen a ser habituals els empats. Finalment, mencionar que aquest mateix equip d'Es Pont ha estat el primer dels equips participants en ser penalitzat amb dos punts ja que, tal i com ja anunciaven les normes del torneig, tan sols es presentaren dos jugadors del mateix per jugar el partit. Com a nota anecdòtica, dir que entre els jugadors que hi havia, gent del públic i el mateix àrbitre que havia d'arbitrar aquest partit, es va jugar un partit de companyerisme.

Equip de futbol sala de Sa Sinia

Sexta jornada

Galilea	1	Es Pont	1
Sa Sinia	3	Ca's Patró	3
Ca'n Domingo	11	Ses Cotxeries	2

Sèptima jornada

Es Pont	0	Ca'n Domingo	1
Ses Cotxeries	2	Sa Sinia	5
Ca's Patró	4	Galilea	7

Octava jornada:

Ca'n Domingo	14	Ca's Patró	2
Sa Sinia	9	Galilea	3
Ses Cotxeries	9	Es Pont	1

Equip de futbol sala de Galilea

RESULTATS I CLASSIFICACIO:

Quinta Jornada

Ses Cotxeries	3	Galilea	3
Ca'n Domingo	2	Sa Sinia	0
Es Pont	2	Ca's Patró	7

	J	G	E	P	GF	GC	PTS
1. Ca'n Domingo	8	8	0	0	67	6	16
2. Sa Sinia	8	5	1	2	39	18	11
3. Galilea	8	3	2	3	23	26	8
4. Ses Cotxeries	8	2	2	4	26	40	6
5. Ca's Patró	8	2	2	4	25	51	6
6. Es Pont	8	0	1	7	5	44	-1

SUBSCRIPCIÓ PER UN ANY, 1.500 PTES.

Nom:.....
 Llinatges:.....
 Carrer: ..... núm.:.....
 Població:..... cp.:.....
 Banc o Caixa:..... núm. de compte:.....

Feis arribar aquest bolletí de subscripció a qualsevol membre de l'equip de redacció o enviau-la a:

REVISTA GALATZÓ
 C/ La Vila, 25
 07194 PUIGPUNYENT

firma